

R.D. Fredericus Johannes Henricus Evers was van 1906-1915 pastoor te Duivendrecht. Hij was de initiatiefnemer en de stichter van een school voor Rooms Katholiek Onderwijs. Later kreeg de Zeer Eerwaarde een vooraanstaande functie in het leger.

Uit de Katholieke Illustratie van 16 mei 1908:

EEN VERRASSEDE BENOEMING

Verrassend in den zin van verblijdend was voor ons de benoeming van Pastoor Evers tot »burger-lid" van den Raad van Defensie, eene nieuwe inzetting in ons Verdedigingswezen, en wij feliciteeren er ZEerw. wèl mee. Maar verrassend in den zin van verbazend was de onderscheiding allerminst. Pastoor Evers is in marine-zaken een specialiteit. Hij bewees dat o. a. door zijn groot werk over »Oorlogsschepen", veel kleinere opstellen in vakbladen, voordrachten voor de vereeniging »Onze Vloot" en voor de Krijgskundige Vereeniging. Pastoor Evers, die de studie der marine beoefende als een bijvak, maar ernstig, won zich groot gezag bij de militaire vakmannen.

PASTOOR F. J. H. EVERS TE DUIVENDRECHT, BENOEMD TOT »BURGER-LID" VAN DEN RAAD VAN DEFENSIE,

PASTOOR EVERS.

HET is nog niet zoo heel lang geleden, dat een compagnie soldaten uit Amsterdam aan het manoeuvre-maken was in de buurt van Amsterdam. En in een dorpje, schilderachtig aan den Amstel gelegen, werd gerust.

Daar kwam, uit de eenvoudige pastorie, een Roomsche geestelijke in zwarten toog, die bij het passeeren van den troep rustende landsverdedigers een praatje aanknoopte met de officieren.

Even later werd er alarm geslagen: de mannen kwamen in het geweer, en de troep bracht defilerend de honneurs aan den pastoor in z'n zwarten toog, of hij een generaal of minister was. En nog wat later zat de heele troep onder de schaduw van mooie boomen bij de kerk en verkwikte zich met een frisschen drank, door den pastoor aangeboden.

Uit: Katholieke Illustratie 19 augustus 1911

ILLUSTRATIE

GUSTUS 1911.

— 45e JAARGANG. —

PASTOOR F. J. H. EVERS,

Lid van den Raad van Defensie, pastoor te Duivendrecht, voor de „Katholieke Illustratie“ gekiekt.

Foto C. J. L. VERMEULEN
den Haag—Utrecht.

Wie was die dorpspastoor, die de honneurs kreeg van een troep soldaten, of hij een militair van hoogen rang was?

Pastoor Evers, van Duivendrecht.

En die eerbewijzingen waren niet voor de grap, of uit pure beleefdheid bewezen, — ze waren stram-militair-voorgescreven, omdat — hoe zonderling het voor sommigen misschien klinken mag — pastoor Evers een zeer hooge positie bekleedt in „das Militär“ van ons vaderland.

Want pastoor Evers is wel geen generaal of admiraal, en heeft ook wel geen hoogen rang in den actieven dienst te land of ter zee, maar toch is deze katholieke priester een der voornaamste gezaghebbenden wat aangaat de landsverdediging: hij is lid van den Raad van Defensie, het hoogste adviseerend regeerings-college van ons land dat voor leger en vloot te zorgen heeft.

En het eigenaardigste is, dat pastoor Evers de eervolle benoeming in dit Staats-college niet dankt aan de een of andere betrekking door hem bekleed, maar enkel en alleen aan de uitgebreide kennis die hij zich heeft eigen gemaakt en aan de erkende autoriteit, die hij zich heeft weten te verwerven tot zelfs voor officieren toe.

De naam van pastoor Evers is één met dien der Nederlandsche Marine. Terecht geldt pastoor Evers als een der eerste marinekenners en specialiteiten op marinegebied in ons vaderland, en hij heeft zich dezen roep weten te verwerven — wat niet minder eervol is!

Immers, de ZeerEerwaarde Heer F. J. H. Evers was in de eerste jaren van zijn priesterlijk leven kapelaan te Feyenoord, in de parochie der H. H. Martelaren van Gorcum.

Daar zat hij dag in dag uit onder het zeevolk, daar leerde hij de zee en de schepen die zij draagt, kennen als geen ander.

En kapelaan Evers werkte zich erin: hij onderzocht en euquëteerde zelf, hij studeerde en ondervroeg, en de resultaten van deze daadwerkelijke belangstelling in de Nederlandsche Marine, de oorlogsmarine vooral, bleven niet uit: in tijdschriften, dagbladen en brochures maakte kapelaan Evers de resultaten van zijn studie, doorwrocht werk, publiek.

En niet alleen de trouwe lezers van die periodieken en dagbladen, maar ook anderen: de vlootautoriteiten, de marinespecialiteiten, kamerleden en Ministers interesseerden zich voor wat deze jonge schrijver te berde bracht.

Men gevoelde het: er was een nieuwe specialiteit opgestaan, die met kennis van zaken niet alleen sprak, doch die óók door de juistheid van zijn oordeel, door de degelijkheid van zijn adviezen blijk gaf van merkwaardig-juist inzicht en verwonderlijke belezenheid.

Zoo werd kapelaan, later pastoor Lvers, van een deskundig schrijver over marinetoestanden en vlootbouw een erkend specialiteit, — en toen 's lands hooge Regeering, ter voorlichting in de defensiemaatregelen, ter betere eenheid inzake de administratieve en militaire machten bij Oorlog en Marine, het gewenscht achtten een college te vormen, waarin de beste en meest-erkende autoriteiten op het stuk van de verdediging des lands zouden plaats nemen, toen was het wèl een ongekende gebeurtenis, dat een Rooms-katholiek priester een der leden werd van dat college naast een aantal der hoogste officieren van land- en zeemacht, maar een verrassing of een ongerijmdheid — waarvan anders de niet-katholieke pers al heel gauw durft spreken — was het toch niet.

Integendeel: niet alleen werd er geen stem gehoord die deze benoeming durfde critiseeren, maar algemeen werd de keuze der regeering, die pastoor Evers naast admiraals en generaals aan het hoofd riep van 's lands defensie, goedgekeurd en toegejuicht.

Intusschen, de combinatie is toch zóó zeldzaam, dat pastoor Evers zeker op dit gebied een unicum mag heeten.

Des te eervoller is het voor de Nederlandsche Katholieken, dat een hunner priesters zich weer op deze wijze onderscheidt: als pioniers der wetenschap, als beoefenaars van 's lands historie, als schrijvers en dichters en sprekers zijn gedurig in den loop der jaren de priesters vóórop geweest, niet alleen onder ons, katholieken, maar in heel ons vaderland. Namen als Schaepman, Beijens, de Groot, Nolens, Brom, — om deze maar te noemen, staan niet alleen onder de Roomschen, maar onder alle Nederlandsche geleerden vóórop.

Pastoor Evers van Duivendrecht bewijst, dat niet alleen de dichtkunst, de staatkunde en de historie hare beste beoefenaren tellen onder de Nederlandsche priesterschap, maar dat ook op ander gebied de geestelijkheid van ons vaderland nevens de hooge opvatting die zij heeft van hare eigenlijke taak op geestelijk gebied, hoogstaat, dat zij ook op wetenschappelijk terrein uitblinkt.